

[Frank Jensen]

regeringen har gjort noget, hvis målsætning SF bakker op, kommer og siger, at de bare skal have 20 eller 30 pct. mere.

Når nu vilkårene er sådan, at det er ganske vanskeligt på meget kort tid at få bragt arbejdsløsheden meget voldsomt ned, siger SF, at vi må have nogle andre tilbud. Regeringen har gennemført uddannelsesorlov – forbedrede uddannelsesorlovsordninger – børnepasningsorlov – tid til børnene for familierne – og ud over at lave orlovsordninger har vi i år etableret 10.000 flere helårs efter- og videreuddannelsespladser for voksne og har en plan for at lave 60.000 flere helårs efter- og videreuddannelsespladser, netop fordi det er så vigtigt, at vi får løftet den store gruppe på det danske arbejdsmarked, de op mod 700.000 voksne, der fik for lidt uddannelse i de unge år. Vi skaber nu både økonomisk og kapacitetsmæssigt uddannelsespladser.

Dernæst lykkes det nu efterhånden også at få rotationsordninger i gang på det danske arbejdsmarked, hvor man kobler vores orlovsordninger sammen. Nogle går ud af job f.eks. for at få uddannelse, og nogle af de ledige kommer ind og overtager deres job, og det er noget, jeg har forstået at SF har været optaget af.

SF skal lade være med at prøve at skabe en kunstig modsætning til regeringens politik og vedkende sig, at SF heller ikke, da det drejede sig om orlovsreformerne, stemte imod det i folketingsalen, men var enig med regeringen langt hen ad vejen.

Selv om det måske er lidt retorisk og kun flytter få stemmer, så sig, at det er flot klareret. Lad være med at synge sammen med den ynkelige VKZ-fløj, der er så ked af, at det går så godt for mange dele af dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Nu må jeg bede udenrigsministeren lade være med at fordreje det, jeg siger. Jeg er aldeles ikke ked af i dag, at jeg rejste rundt for halvandet til to år siden hos vore partnerlande og forhandlede de undtagelser på plads, som så kom ind i Edinburgh-Aftalen. Det mener jeg var det rigtige at gøre på det tidspunkt.

Der, hvor jeg taler om P. Munch-politik, er, hvor man så har lukket øjnene for, hvad der er sket siden da, specielt i det sidste halve års tid

og specielt i Europa efter valget i Rusland i december, som har skabt en helt ny politisk situation.

Min bekymring gælder den del af Europa, der ikke er med i de internationale institutioner, vi taler om. Det gælder det Øst- og Centraleuropa, hvor vi allerede i dag ser krig, og hvor vi nogle steder oplever en usikkerhed, som meget hurtigt kan føre til det.

Min bekymring gælder, at vi ikke er tilpas smidige til at sikre, at de lande hurtigt kan komme med i de internationale institutioner, som alene kan sikre os imod en gentagelse af 1930'ernes katastrofe i et opsplittet Europa. Det er dér, min bekymring ligger, og jeg synes, det er forkert, hvis man ikke er rede til at have så stor tillid til den danske befolkning, at man tør gå ud og fortælle, at virkeligheden har ændret sig, og at det måske var klogt at ændre holdning til de undtagelser, vi fik i sin tid.

Det siger jeg i fuld respekt for de undtagelser, jeg selv forhandlede på plads og i fuld respekt for det nationale kompromis, som alene den danske befolkning kan tage stilling til at ændre, men jeg siger det – undskyld – i foragt for en regering, der ikke har mod til at tage den diskussion og alene gemmer sig under det skjold, der hedder et nationalt kompromis. Sådan er det, sådan står vi fast, sagde Socialdemokratiets ordfører før. Statsministeren dukker sig, og det eneste, jeg har hørt fra regeringens side af tegn på, at man har forstået, at virkeligheden er ved at ændre sig, er en af regeringspartiernes ordførere, hr. Peter Duetoft, der dog i det mindste har givet håb om, at der findes en smule tankevirksomhed og en smule mod i regeringskredse med hensyn til dette vigtige spørgsmål.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hvis vi nu skulle tro på, hvad hr. Ellemann-Jensen har sagt, skulle jeg jo nærme mig denne talerstol med ulyst, for jeg forstår, at manglende tankevirksomhed og manglende mod præger mig.

Mit mod rækker dog til at sige, at det, som den danske befolkning stemte om den 18. maj sidste år på hr. Ellemann-Jensens anbefaling, er det ikke fair at ændre på nu, og derfor er regeringen ikke tilhænger af, at der skal holdes en ny folkeafstemning om de danske særlige ordninger. Det standpunkt har jeg ikke, og re-